

بنام گوینده توانا

ای صاحبان هوش و گوش اوّل سروش دوست اینست

(۱) ای بلبل معنوی

جز در گلبن معانی جای مگزین و ای هدهد سلیمان عشق جز در
سبای جانان وطن مگیر و ای عنقای بقا جز در قاف وفا محلّ پذیر *
اینست مکان تو اگر بلامکان پیر جان برپری و آهنگ مقام خودرایگان
نمائی *

(۲) ای پسر روح

هر طیری را نظر بر آشیان است و هر بلبلی را مقصود جمال گل
مگر طیور افئده عباد که بتراب فانی قانع شده از آشیان باقی دور
مانده‌اند و بگل‌های بعد توجه نموده از گل‌های قرب محروم گشته‌اند * زهی
حیرت و حسرت و افسوس و دریغ که بابریقی از امواج بحر رفیق اعلی
گذشته‌اند و از افق ابھی دور مانده‌اند *

(۳) ای دوست

در روضه قلب جز گل عشق مکار و از ذیل بلبل حبّ و شوق
دست مدار * مصاحبت ابرار را غنیمت دان و از مرافقت اشرار دست و
دل هر دو بردار *

(۴) ای پسر انصاف ❁

کدام عاشق که جز در وطن معشوق محلّ گیرد و کدام طالب که بی
مطلوب راحت جوید؟ عاشق صادق را حیات در وصال است و موت
در فراق * صدرشان از صبر خالی و قلوبشان از اصطبار مقدّس از صد
هزار جان درگذرند و بکوی جانان شتابند *

(۵) ای پسر خاک ❁

براستی میگویم غافلترین عباد کسی است که در قول مجادله نماید و
بر برادر خود تفوّق جوید * بگو ای برادران باعمال خود را بیارائید نه
باقوال *

(۶) ای پسران ارض ❁

براستی بدانید قلبی که در آن شائبه حسد باقی باشد البته بجزروت
باقی من در نیاید و از ملکوت تقدیس من روائح قدس نشنود *

(۷) ای پسر حبّ

از تو تا ررف امتناع قرب و سدره ارتفاع عشق قدمی فاصله قدم
اول بردار و قدم دیگر بر عالم قدم گذار و در سراق خلد وارد شو * پس
بشنو آنچه از قلم عزّ نزول یافت *

(۸) ای پسر عزّ

در سبیل قدس چالاک شو و بر افلاک انس قدم گذار قلب را
بصیقل روح پاک کن و آهنگ ساحت لولاک نما *

(۹) ای سایه نابود

از مدارج ذلّ وهم بگذر و بمعارج عزّ یقین اندرا * چشم حق بگشا
تا جمال مبین بینی و تبارک الله أحسن الخالقین گوئی *

(۱۰) ❖ ای پسر هوی ❖

براستی بشنو چشم فانی جمال باقی نشناسد و دل مرده جز بگل
پژمرده مشغول نشود زیرا که هر قرینی قرین خود را جوید و بجنس خود
انس گیرد *

(۱۱) ❖ ای پسر تراب ❖

کور شو تا جمالم بینی و کر شو تا لحن و صوت ملیح را شنوی و
جاهل شو تا از علم نصیب بری و فقیر شو تا از بحر غنای لا یزالم
قسمت بیزوال برداری * کور شو یعنی از مشاهده غیر جمال من و کر شو
یعنی از استماع کلام غیر من و جاهل شو یعنی از سوی علم من تا با
چشم پاک و دل طیب و گوش لطیف بساحت قدسم درآئی *

(۱۲) ❖ ای صاحب دو چشم ❖

چشمی بر بند و چشمی برگشا * بر بند یعنی از عالم و عالمیان برگشا
یعنی بجمال قدس جانان *

(۱۳) ❁ ای پسران من ❁

ترسم که از نغمه ورقاء فیض نبرده بدیار فنا راجع شوید و جمال گُل
ندیده بآب و گِل باز گردید *

(۱۴) ❁ ای دوستان ❁

بجمال فانی از جمال باقی مگذرید و بخاکدان ترابی دل مبندید *

(۱۵) ❁ ای پسر روح ❁

وقتی آید که بلبل قدس معنوی از بیان اسرار معانی ممنوع شود و
جمیع از نغمه رحمانی و ندای سبحانی ممنوع گردید *

(۱۶) ❁ ای جوهر غفلت ❁

دریغ که صد هزار لسان معنوی در لسانی ناطق و صد هزار معانی
غیبی در لحنی ظاهر و لکن گوشه نه تا بشنود و قلبی نه تا حرفی بیابد *

(۱۷) ❁ ای همگنان ❁

ابواب لامکان باز گشته و دیار جانان از دم عاشقان زینت یافته و
جمع از این شهر روحانی محروم مانده‌اند الا قلیلی و از آن قلیل هم با
قلب طاهر و نفس مقدّس مشهود نگشت الا اقلّ قلیلی*

(۱۸) ❁ ای اهل فردوس برین ❁

اهل یقین را اخبار نمائید که در فضای قدس قرب رضوان روضه
جدیدی ظاهر گشته و جمع اهل عالین و هیاکل خلد برین طائف حول
آن گشته‌اند* پس جهدی نمائید تا بآن مقام درآئید و حقائق اسرار عشق
را از شقایقش جوئید و جمع حکمتهای بالغه احدیّه را از اثمار باقیه‌اش
بیابید* قَرّت أبصار الذین هم دخلوا فیه آمین*

(۱۹) ❁ ای دوستان من ❁

آیا فراموش کرده‌اید آن صبح صادق روشنی را که در ظلّ شجره
انیسا که در فردوس اعظم غرس شده جمع در آن فضای قدس مبارک نزد
من حاضر بودید؟ و بسه کلمه طیّبه تکلم فرمودم و جمع آن کلماترا

شنیده و مدهوش گشتید و آن کلمات این بود * ای دوستان رضای خود را بر رضای من اختیار مکنید و آنچه برای شما نخواهم هرگز نخواهید و با دلهای مرده که بآمال و آرزو آلوده شده نزد من میآید * اگر صدر را مقدّس کنید حال آن صحرا و آن فضا را بنظر در آرید و بیان من بر همه شما معلوم شود *

(در سطر هشتم از اسطر قدس که در لوح پنجم از فردوس است میفرماید)

(۲۰) ای مردگان فراش غفلت ❁

قرنها گذشت و عمر گرانمایه را بانتهای رسانده‌اید و نفس پاکی از شما بساحت قدس ما نیامد * در اجر شرک مستغرقید و کلمه توحید بر زبان میرانید * مبعوض مرا محبوب خود دانسته‌اید و دشمن مرا دوست خود گرفته‌اید و در ارض من بکمال خرمی و سرور مشی مینمائید و غافل از آنکه زمین من از تو بیزار است و اشیای ارض از تو در گریز * اگر فی الجمله بصر بگشائی صد هزار حزن را از این سرور خوشتر دانی و فنا را از این حیات نیکوتر شمی *

(۲۱) ❁ ای خاک متحرک ❁

من بتو مأنوسم و تو از من مأیوس * سیف عصیان شجره امید ترا
بریده * و در جمیع حال بتو نزدیکم و تو در جمیع احوال از من دور * و
من عزت بیزوال برای تو اختیار نمودم و تو ذلت بی منتهی برای خود
پسندیدی * آخر تا وقت باقی مانده رجوع کن و فرصت را مگذار *

(۲۲) ❁ ای پسر هوی ❁

اهل دانش و بینش سالها کوشیدند و بوصول ذی الجلال فائز
نگشتند و عمرها دویدند و بلقay ذی الجمال نرسیدند * و تو نادویده
بمنزل رسیده و ناطلبیده بمطلب واصل شدی * و بعد از جمیع این مقام و
رتبه بحجاب نفس خود چنان محتجب ماندی که چشمت بجمال دوست
نیفتاد و دستت بدامن یار نرسید * فتعجبوا من ذلک یا اولی الأبصار *

(۲۳) ❁ ای اهل دیار عشق ❁

شمع باقی را اریاح فانی احاطه نموده و جمال غلام روحانی در غبار
تیره ظلمانی مستور مانده * سلطان سلاطین عشق در دست رعایای ظلم

مظلوم و حمامه قدسی در دست جغدان گرفتار * جمیع اهل سرادق ابھی
و ملاً اعلیٰ نوحه و ندبه مینمایند و شما در کمال راحت در ارض غفلت
اقامت نموده‌اید و خود را هم از دوستان خالص محسوب داشته‌اید *
فباطل ما أنتم تظنون *

(۲۴) ای جهلای معروف بعلم ﴿﴾

چرا در ظاهر دعوی شبانی کنید و در باطن ذئب اغنام من شده‌اید
* مثل شما مثل ستاره قبل از صبح است که در ظاهر درّی و روشن است
و در باطن سبب اضلال و هلاکت کاروانهای مدینه و دیار من است *

(۲۵) ای بظاهر آراسته و بیاطن کاسته ﴿﴾

مَثَلِ شما مثل آب تلخ صافی است که کمال لطافت و صفا از آن
در ظاهر مشهود شود چون بدست صراف ذائقه احدیّه افتد قطره ای از
آن را قبول نفرماید * بلی تجلّی آفتاب در تراب و مرآت هر دو موجود
ولکن از فرّقدان تا ارض فرق دان بلکه فرق بی منتهی در میان *

(۲۶) ❁ ای دوست لسانی من ❁

قدری تأمل اختیار کن هرگز شنیده ای که یار و اغیار در قلبی بگنجد؟ پس اغیار را بران تا جانان بمنزل خود در آید *

(۲۷) ❁ ای پسر خاک ❁

جمیع آنچه در آسمانها و زمین است برای تو مقرر داشتم مگر قلوب را که محلّ نزول تجلی جمال و اجلال خود معین فرمودم * و تو منزل و محلّ مرا بغیر من گذاشتی چنانچه در هر زمان که ظهور قدس من آهنگ مکان خود نمود غیر خود را یافت اغیار دید و لا مکان بجرم جانان شتافت * و مع ذلک ستر نمودم و سرّ نگشودم و خجالت ترا نپسندیدم *

(۲۸) ❁ ای جوهر هوی ❁

بسا سحرگاهان که از مشرق لا مکان بمکان تو آمدم و ترا در بستر راحت بغیر خود مشغول یافتم و چون برق روحانی بغمام عزّ سلطانی رجوع نمودم و در ماکمن قرب خود نزد جنود قدس اظهار نداشتم *

(۲۹) ❁ ای پسر جود ❁

در بادیه های عدم بودی و ترا بمدد تراب امر در عالم ملک ظاهر نمودم و جمیع ذرات ممکنات و حقائق کائنات را بر تربیت تو گماشتم چنانچه قبل از خروج از بطن امّ دو چشمه شیر منیر برای تو مقرر داشتم و چشمها برای حفظ تو گماشتم و حبّ ترا در قلوب القا نمودم و بصرف جود ترا در ظلّ رحمتم پروردم و از جوهر فضل و رحمت ترا حفظ فرمودم* و مقصود از جمیع این مراتب آن بود که بجزروت باقی ما درائی و قابل بخششهای غیبی ما شوی* و تو غافل چون بشمر آمدی از تمامی نعیم غفلت نمودی و بگمان باطل خود پرداختی بقسمی که بالمرّه فراموش نمودی و از باب دوست بایوان دشمن مقرر یافتی و مسکن نمودی*

(۳۰) ❁ ای بنده دنیا ❁

در سحرگاهان نسیم عنایت من بر تو مرور نمود و ترا در فراش غفلت خفته یافت و بر حال تو گریست و باز گشت*

(۳۱) ❁ ای پسر ارض ❁

اگر مرا خواهی جز مرا نخواه و اگر اراده جمام داری چشم از عالمیان بردار زیرا که اراده من و غیر من چون آب و آتش در یک دل و قلب نگنجد *

(۳۲) ❁ ای بیگانهء با یگانه ❁

شمع دلت برافروخته دست قدرت منست آن را بیادهای مخالف نفس و هوی خاموش مکن و طیب جمیع علتهای تو ذکر منست فراموشش منما * حبّ مرا سرمایه خود کن و چون بصر و جان عزیزش دار *

(۳۳) ❁ ای برادر من ❁

از لسان شکرینم کلمات نازنینم شنو و از لب نمکینم سلسبیل قدس معنوی بیاشام * یعنی تخمهای حکمت لدنیم را در ارض طاهر قلب بیفشان و بآب یقین آتش ده تا سنبلات علم و حکمت من سر سبز از بلده طیبه انبات نماید *

(۳۴) ❁ ای اهل رضوان من ❁

نحال محبت و دوستی شما را در روزه قدس رضوان بید ملاطفت
غرس نمودم و بنیسان مرحمت آبش دادم حال نزدیک بثمر رسیده جهدی
نمائید تا محفوظ ماند و بنار امل و شهوت نسوزد *

(۳۵) ❁ ای دوستان من ❁

سراج ضلالت را خاموش کنید و مشاعل باقیهء هدایت در قلب و
دل برافروزید که عنقریب صرافان وجود در پیشگاه حضور معبود جز
تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل پاک قبول ننمایند *

(۳۶) ❁ ای پسر تراب ❁

حکمای عباد آنانند که تا سمع نیابند لب نگشایند چنانچه ساقی تا
طلب نبیند ساغر نبخشد و عاشق تا بجمال معشوق فائز نشود از جان
نخروشد * پس باید حبه های حکمت و علم را در ارض طیبه قلب
مبذول دارید و مستور نمائید تا سنبلات حکمت الهی از دل برآید نه از
گیل *

(در سطر اوّل لوح مذکور و مسطورست و در سرادق حفظ الله مستور)

﴿ ۳۷ ﴾ ای بنده من ﴿﴾

ملک بی زوال را بانزالی از دست منه و شاهنشهی فردوس را
بشهوتی از دست مده * اینست کوثر حیوان که از معین قلم رحمن ساری
گشته طوبی للشارین *

﴿ ۳۸ ﴾ ای پسر روح ﴿﴾

قفس بشکن و چون همای عشق بهوای قدس پرواز کن و از نفس
بگذر و با نفس رحمانی در فضای قدس ربّانی بیارام *

﴿ ۳۹ ﴾ ای پسر رماد ﴿﴾

ب راحت یومی قانع مشو و از راحت بیزوال باقیه مگذر و گلشن
باقی عیش جاودان را بگلخن فانی ترابی تبدیل منما * از زندان
بصحراهای خوش جان عروج کن و از قفس امکان برضوان دلکش
لامکان بخرام *

﴿ ۴۰ ﴾ ای بنده من ﴿﴾

از بند ملک خود را رهائی بخش و از حبس نفس خود را آزاد کن
وقت را غنیمت شمر زیرا که این وقت را دیگر نبینی و این زمان را هرگز
نیابی *

(۴۱) ای فرزند کنیز من ❁

اگر سلطنت باقی بینی البته بکمال جدّ از ملک فانی درگذری و
لکن ستر آنها حکمتهاست و جلوه این را رمزها جز افئده پاک ادراک
نمایند *

(۴۲) ای بنده من ❁

دل را از غلّ پاک کن و بی حسد بیساط قدس احد بخرام *

(۴۳) ای دوستان من ❁

در سبیل رضای دوست مشی نمائید و رضای او در خلق او بوده و
خواهد بود * یعنی دوست بی رضای دوست خود در بیت او وارد نشود
و در اموال او تصرّف ننمایید و رضای خود را بر رضای او ترجیح ندهد

و خود را در هیچ امری مقدم نشمارد * فتفکروا فی ذلک یا اولی الافکار*

(۴۴) ای رفیق عرشی

بد مشنو و بد مبین و خود را ذلیل مکن و عویل برمیاری * یعنی بد مگو تا نشنوی و عیب مردم را بزرگ بدان تا عیب تو بزرگ ننماید و ذلت نفسی مپسند تا ذلت تو چهره نگشاید * پس با دل پاک و قلب طاهر و صدر مقدس و خاطر منزّه در ایّام عمر خود که اقلّ از آنی محسوبست فارغ باش تا بفریاد از این جسد فانی بفردوس معانی راجع شوی و در ملکوت باقی مقرّ یابی *

(۴۵) وای وای ای عاشقان هوای نفسانی

از معشوق روحانی چون برق گذشته‌اید و بخيال شیطانی دل محکم بسته‌اید * ساجد خیالید و اسم آن را حق گذاشته‌اید و ناظر خرید و نام آن را گل گذارده‌اید * نه نفس فارغی از شما برآمد و نه نسیم انقطاعی از ریاض قلوبتان وزید * نصایح مشفقّه محبوبرا بیاد داده‌اید و از صفحه دل محو نموده‌اید و چون بهائم در سبزه زار شهوت و امل تعیش مینمائید *

﴿ ۴۶ ﴾ ای برادران طریق ﴿

چرا از ذکر نگار غافل گشته‌اید و از قرب حضرت یار دور مانده‌اید
؟ صرف جمال در سراقق بیمثال بر عرش جلال مستوی و شما بهوای خود
بجدال مشغول گشته‌اید * رواج قدس میوزد و نسائم جود در هبوب و کلّ
بزکام مبتلی شده‌اید و از جمیع محروم مانده‌اید * زهی حسرت بر شما و
علی الدین هم می‌شون علی أعقابکم و علی أثر أقدامکم هم می‌رون *

﴿ ۴۷ ﴾ ای پسران آمال ﴿

جامه غرور را از تن بر آرید و ثوب تکبر از بدن بیندازید *

(در سطر سیّم از اسطر قدس که در لوح یاقوتی از قلم خفی ثبت شده
این است)

﴿ ۴۸ ﴾ ای برادران ﴿

با یکدیگر مدارا نمائید و از دنیا دل بردارید بعزت افتخار منمائید و
از ذلت ننگ مدارید * قسم بجمالم که کل را از تراب خلق نمودم و البته
بخاک راجع فرمایم *

(۴۹) ای پسران تراب ❁

اغنيا را از ناله سحرگاهی فقرا اخبار کنید که مبادا از غفلت بهلاکت
افتند و از سدره دولت بی نصیب مانند * الکرّم و الجود من خصالی
فهنيئاً لمن تزین بخصالی *

(۵۰) ای ساذج هوی ❁

حرص را باید گذاشت و بقناعت قانع شد * زیرا که لازال حریص
محروم بوده و قانع محبوب و مقبول *

(۵۱) ای پسر کنیز من ❁

در فقر اضطراب نشاید و در غنا اطمینان نباید * هر فقری را غنا
در پی و هر غنا را فنا از عقب و لکن فقر از ماسوی الله نعمتی است
بزرگ حقیر بشمارید زیرا که در غایت آن غنای بالله رخ بگشاید * و در

این مقام (أنتم الفقراء) مستور و کلمه مبارکه (و الله هو الغني) چون صبح صادق از افق قلب عاشق ظاهر و باهر و هویدا و آشکار شود و بر عرش غنا متمکن گردد و مقرّ یابد *

(۵۲) ❖ ای پسران غفلت و هوی ❖

دشمن مرا در خانه من راه داده‌اید و دوست مرا از خود رانده‌اید چنانچه حبّ غیر مرا در دل منزل داده‌اید * بشنوید بیان دوست را و برضوانش اقبال نمائید * دوستان ظاهر نظر بمصلحت خود یکدیگر را دوست داشته و دارند و لکن دوست معنوی شما را لاجل شما دوست داشته و دارد بلکه مخصوص هدایت شما بلایای لا تحصی قبول فرموده * بچنین دوست جفا مکنید و بکویش بشتابید * اینست شمس کلمه صدق و وفا که از افق اصبع مالک اسماء اشراق فرموده * افتحوا آذانکم لاصغاء کلمة الله المهیمن القیوم *

(۵۳) ❖ ای مغروران باموال فانیه ❖

بدانید که غنا سدّیست محکم میان طالب و مطلوب و عاشق و معشوق * هرگز غنی بر مقرّ قرب وارد نشود و بمدینه رضا و تسلیم در

نیاید مگر قلیلی * پس نیکوست حال آن غنی که غنا از ملکوت
جاودانی منعش ننماید و از دولت ابدی محرومش نگرداند * قسم باسم
اعظم که نور آن غنی اهل آسمان را روشنی بخشد چنانچه شمس اهل زمین
را *

(۵۴) ای اغنیای ارض ﴿﴾

فقرا امانت منند در میان شما * پس امانت مرا درست حفظ نمائید و
براحت نفس خود تمام نپردازید *

(۵۵) ای فرزند هوی ﴿﴾

از آرایش غنا پاک شو و با کمال آسایش در افلاک فقر قدم گذار
تا خمر بقا از عین فنا بیاشامی *

(۵۶) ای پسر من ﴿﴾

صحبت اشرار غم بیفزاید و مصاحبت ابرار زنگ دل بزداید * من
أراد ان یأنس مع الله فلیأنس مع احبائه و من أراد ان یسمع کلام الله
فلیسمع کلمات اصفیائه *

﴿ ۵۷ ﴾ زینهار ای پسر خاک ﴿

با اشرار الفت مگیر و مؤانست مجو که مجالست اشرار نور جان را
بنار حسابان تبدیل نماید *

﴿ ۵۸ ﴾ ای پسر کنیز من ﴿

اگر فیض روح القدس طلبی با احرار مصاحب شو * زیرا که ابرار
جام باقی از کف ساقی خلد نوشیده‌اند و قلب مردگان را چون صبح
صادق زنده و منیر و روشن نمایند *

﴿ ۵۹ ﴾ ای غافلان ﴿

گمان مبرید که اسرار قلوب مستور است بلکه بیقین بدانید که بخطّ
جلی مسطور گشته و در پیشگاه حضور مشهود *

﴿ ۶۰ ﴾ ای دوستان ﴿

براستی میگویم که جمیع آنچه در قلوب مستور نموده‌اید نزد ما چون
روز واضح و ظاهر و هویداست و لکن ستر آنرا سبب جود و فضل
ماست نه استحقاق شما *

(۶۱) ای پسر انسان ❁

شبندی از ژرف دریای رحمت خود بر عالمیان مبذول داشتیم و احدی
را مقبل نیافتم * زیرا که کلّ از خمر باقی لطیف توحید بماء کثیف نبید
اقبال نموده‌اند و از کأس جمال باقی بجام فانی قانع شده‌اند * فبئس ما هم
به یقنعون *

(۶۲) ای پسر خاک ❁

از خمر بی مثال محبوب لا یزال چشم میپوش و بخمر کدره فانیه چشم
مگشا * از دست ساقی احدیه کأوس باقیه برگیر تا همه هوش شوی و از
سروش غیب معنوی شنوی * بگو ای پست فطرتان از شراب باقی قدسم
چرا بآب فانی رجوع نمودید *

(۶۳) بگو ای اهل ارض ❁

براستی بدانید که بلای ناگهانی شما را در پی است و عقاب
عظیمی از عقب * گمان مبرید که آنچه را مرتکب شدید از نظر محو
شده * قسم بجمالم که در الواح زبرجدی از قلم جلی جمیع اعمال شما ثبت
گشته *

﴿ ۶۴ ﴾ ای ظالمان ارض ﴿﴾

از ظلم دست خود را کوتاه نمائید که قسم یاد نموده‌ام از ظلم احدی
نگذرم و این عهدی است که در لوح محفوظ محتوم داشتم و بخاتم عزّ
مختوم *

﴿ ۶۵ ﴾ ای عاصیان ﴿﴾

بردباری من شما را جری نمود و صبر من شما را بغفلت آورد که در
سبیل‌های مهلک خطرناک بر مراکب نار نفس بی باک میرانید گویا مرا
غافل شمرده‌اید و یا بی خبر انگاشته‌اید *

﴿ ۶۶ ﴾ ای مهاجران ﴿﴾

لسان مخصوص ذکر منست بغیبت میلائید و اگر نفس ناری غلبه نماید بذکر عیوب خود مشغول شوید نه بغیبت خلق من * زیرا که هر کدام از شما بنفس خود اَبَصْر و اعرفید از نفوس عباد من *

(۶۷) ای پسران وهم ❁

بدانید چون صبح نورانی از افق قدس صمدانی بردمد البتّه اسرار و اعمال شیطانی که در لیل ظلمانی معمول شده ظاهر شود و بر عالمیان هویدا گردد *

(۶۸) ای گیاه خاک ❁

چگونه است که با دست آلوده بشکر مباشرت جامه خود ننمائی و با دل آلوده بکثافت شهوت و هوی معاشرت را جوئی و بممالک قدسم راه خواهی؟ هیهات هیهات عمّا أنتم تریدون *

(۶۹) ای پسران آدم ❁

کلمه طیّبه و اعمال طاهره مقدّسه بسماء عزّ احدیّه صعود نماید *
جهد کنید تا اعمال از غبار ریا و کدورت نفس و هوی پاک شود و

بساحت عزّ قبول درآید * چه که عنقریب صرّافان وجود در پیشگاه
حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل پاک قبول ننمایند *
اینست آفتاب حکمت و معانی که از افق فم مشیّت ربّانی اشراق فرمود
طوبی للمقبلین *

(۷۰) ای پسر عیش ❖

خوش ساحتی است ساحت هستی اگر اندر آئی و نیکو بساطی
است بساط باقی اگر از ملک فانی برتر خرامی و ملیح است نشاط
مستی اگر ساغر معانی از ید غلام الهی بیاشامی * اگر باین مراتب فائز
شوی از نیستی و فنا و محنت و خطا فارغ گردی *

(۷۱) ای دوستان من ❖

یاد آورید آن عهدی را که در جبل فاران که در بقعه مبارکه زمان
واقع شده با من نموده‌اید و ملأ اعلی و اصحاب مدین بقا را بر آن عهد
گواه گرفتم و حال احدیرا بر آن عهد قائم نمی بینم البتّه غرور و نافرمانی
آن را از قلوب محو نموده بقسمیکه اثری از آن باقی نمانده و من دانسته
صبر نمودم و اظهار نداشتم *

(۷۲) ❁ ای بنده من ❁

مثل تو مثل سیف پر جوهری است که در غلاف تیره پنهان باشد
و باین سبب قدر آن بر جوهریان مستور ماند * پس از غلاف نفس و
هوی بیرون آی تا جوهر تو بر عالمیان هویدا و روشن آید *

(۷۳) ❁ ای دوست من ❁

تو شمس سماء قدس منی خود را بکسوف دنیا میالای * حجاب
غفلت را خرق کن تا بی پرده و حجاب از خلف سحاب بدر آئی و
جمیع موجودات را بخلفت هستی بیارائی *

(۷۴) ❁ ای ابناء غرور ❁

بسلطنت فانیه ایّامی از جبروت باقی من گذشته و خود را باسباب
زرد و سرخ می آرائید و بدین سبب افتخار مینمائید * قسم بجمالم که
جمیع را در خیمه یکرنگ تراب درآورم و همه این رنگهای مختلفه را از میان
بردارم مگر کسانیکه بزرگ من درآیند و آن تقدیس از همهء رنگها است *

(۷۵) ای ابناء غفلت ❁

پادشاهی فانی دل مبندید و مسرور مشوید * مثل شما مثل طیر
غافلی است که بر شاخه باغی در کمال اطمینان بسراید و بغتة صیاد
اجل او را بخاک اندازد دیگر از نغمه و هیکل و رنگ او اثری باقی نماند
* پس پند گیرید ای بندگان هوی *

(۷۶) ای فرزند کنیز من ❁

لا زال هدایت باقوال بوده و این زمان بافعال گشته * یعنی باید
جمیع افعال قدسی از هیکل انسانی ظاهر شود چه که در اقوال کلّ
شریکند و لکن افعال پاک و مقدّس مخصوص دوستان ماست * پس
بجان سعی نمائید تا بافعال از جمیع ناس ممتاز شوید * کذلک نصحناکم
فی لوح قدس منیر *

(۷۷) ای پسر انصاف ❁

در لیل جمال هیکل بقا از عقبه زمردی وفا بسدره منتهی رجوع نمود
و گریست گریستنی که جمیع ملاء عالین و کروبین از ناله او گریستند * و
بعد از سبب نوحه و ندبه استفسار شد مذکور داشت که حسب الأمر

در عقبه وفا منتظر ماندم و رائقه وفا از اهل ارض نیافتم و بعد آهنگ رجوع نمودم ملحوظ افتاد که حمامات قدسی چند در دست کلاب ارض مبتلی شده‌اند * در این وقت حوریّه الهی از قصر روحانی بی ستر و حجاب دوید و سؤال از اسامی ایشان نمود و جمیع مذکور شد الا اسمی از اسماء * و چون اصرار رفت حرف اول اسم از لسان جاری شد اهل غرفات از مکامن عزّ خود بیرون دویدند و چون بحرف دوم رسید جمیع بر تراب ریختند * در آن وقت ندا از مکمن قرب رسید زیاده بر این جایز نه * **إِنَّا كُنَّا شُهَدَاءَ عَلِيٍّ مَا فَعَلُوا وَحِينَئِذٍ كَانُوا يَفْعَلُونَ ***

(۷۸) ﴿ ای فرزند کنیز من ﴾

از لسان رحمن سلسبیل معانی بنوش و از مشرق بیان سبحان اشراق انوار شمس تبیان من غیر ستر و کتمان مشاهده نما * تخمهای حکمت لدنیم را در ارض طاهر قلب بیفشان و بآب یقین آبش ده تا سنبلات علم و حکمت من سر سبز از بلده طیّبه انبات نماید *

(۷۹) ﴿ ای پسر هوی ﴾

تا کی در هوای نفسانی طیران نمائی؟ پر عنایت فرمودم تا در هوای
قدس معانی پرواز کنی نه در فضای وهم شیطانی * شانه مرحمت فرمودم
تا گیسوی مشکینم شانه نمائی نه گلویم بخراشی *

(۸۰) ای بندگان من ﴿﴾

شما اشجار رضوان منید باید با ثمار بدیعه منیعه ظاهر شوید تا خود و
دیگران از شما منتفع شوند * لذا بر کلّ لازم که بصنایع و اکتساب
مشغول گردند * اینست اسباب غنا یا اولی الألباب و انّ الأمور معلّقة
باسبابها و فضل الله یغنیکم بها * و اشجار بی ثمار لایق نار بوده و
خواهد بود *

(۸۱) ای بنده من ﴿﴾

پست‌ترین ناس نفوسی هستند که بی ثمر در ارض ظاهرند و فی
الحقیقه از اموات محسوبند بلکه اموات از آن نفوس معطله مهمله ارجح
عند الله مذکور *

(۸۲) ای بنده من ❁

بهترین ناس آنانند که باقتراف تحصیل کنند و صرف خود و ذوی
القربی نمایند حباً لله رب العالمین *

عروس معانی بدیعه که ورای پرده‌های بیان مستور و پنهان بود
بعنایت الهی و الطاف ربّانی چون شعاع منیر جمال دوست ظاهر و هویدا
شد * شهادت میدهم ای دوستان که نعمت تمام و حجّت کامل و برهان
ظاهر و دلیل ثابت آمد دیگر تا همت شما از مراتب انقطاع چه ظاهر
نماید * کذلک تمّت النعمة علیکم و علی من فی السموات و الأرضین و
الحمد لله رب العالمین *